

повній мірі, що призведе до переважання економічних стимулів на шкоду соціальним, моральним, психологічним і моральним. Таким чином, матеріальні та нематеріальні стимули взаємно доповнюють і збагачують один одного.

ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Заворін Д.І.

Науковий керівник – Колонтасєвський О.П., канд. екон. наук, доцент

Термін якість продукції має кілька різних визначень, наприклад:

1. Сукупність властивостей продукції, що обумовлюють її придатність задовольняти певні потреби відповідно до її призначення.

2. Якість - сукупність властивостей і характеристик продукції або послуги, які надають їм здатність задовольняти обумовлені або передбачувані потреби споживача.

3. Якість - ступінь відповідності сукупності властивих характеристик об'єкта вимогам.

4. Якість продукції - це сукупність об'єктивно властивих продукції властивостей і характеристик, рівень або варіант яких формується при створенні продукції з метою задоволення існуючих потреб.

Щоб керувати якістю продукції, що випускається, потрібно вміти його оцінювати. Загальні критерії оцінки якості містяться в стандартах (див. Стандарт, стандартизація). Стандарт встановлює і регламентує найбільш прогресивні показники якості будь-якого виду продукції. Серед них - технічні (потужність, продуктивність, безвідмовність, довговічність і т.д.) і економічні, що відображають матеріальні, трудові або грошові витрати. Якість виробу формується на всіх етапах його створення: воно закладається в ході наукових досліджень, під час проектування і конструювання, забезпечується під час безпосереднього виробництва, залежить від якості вихідної сировини і матеріалів, від технологічного процесу, від засобів і методів контролю та випробування, транспортування, зберігання, експлуатації та ремонту.

Якість може бути тільки відносним, воно фіксується на конкретний період часу і змінюється при появі більш прогресивної технології. Якщо необхідно дати оцінку якості продукції, то треба порівняти сукупність її властивостей з якимось еталоном. Еталоном можуть бути кращі вітчизняні або зарубіжні зразки, вимоги, закріплені в стандартах або технічних умовах.

Однак будь-який документ або еталон узаконює певну сукупність властивостей лише на якийсь період часу, а потреби безперервно змінюються, тому підприємство, виготовляючи продукцію навіть в точній

відповідності з нормативно-технічною документацією, ризикує випускати її неякісної, тобто що не влаштовує споживача.

Таким чином, основне місце в оцінці якості продукції або послуг в ринковій економіці відводиться споживачеві, а стандарти (в тому числі і міжнародні) лише закріплюють і регламентують прогресивний досвід, накопичений в області якості.

Кількісна характеристика властивостей продукції, які складають її якість, називається показником якості продукції. В даний час визнана класифікація наступних десяти груп властивостей і відповідно показників: призначення, надійності, технологічності, стандартизації та уніфікації, ергономічні, естетичні, транспортбельності, патентно-правові, екологічні, безпеки.

Показники призначення характеризують основне функціональне величину корисного ефекту від експлуатації виробу. Для продукції виробничо-технічного призначення таким показником може служити її продуктивність.

Показники надійності характеризують властивості об'єкта зберігати в часі у встановлених межах значення всіх параметрів і необхідних функцій. Надійність об'єкта включає чотири показники: безвідмовність, довговічність, ремонтпридатність і збереженість. Залежно від призначення продукції і умов її застосування можуть використовуватися як усі, так і деякі із зазначених показників.

Безвідмовність – це властивість виробу безупинно зберігати працездатність протягом деякого інтервалу часу. Безвідмовність надзвичайно важлива для деяких механізмів автомобілів (гальмівна система, рульове управління). Для повітряних суден безвідмовність є найголовнішим показником якості.

Довговічність – властивість виробу зберігати працездатність до руйнування або іншого граничного стану.

Ремонтоспособність - це властивість виробу, що виражається в його пристосованості до проведення операцій технічного обслуговування і ремонту.

Збереженість – це здатність об'єкта зберігати свої властивості в певних умовах. Збереженість грає важливу роль для харчової продукції.

Показники технологічності характеризують ефективність конструкторсько-технологічних рішень для забезпечення високої продуктивності праці при виготовленні і ремонті виробів. Саме за допомогою технологічності забезпечується масовість випуску продукції, раціональний розподіл витрат матеріалів, засобів, праці і часу при технологічній підготовці виробництва, виготовленні та експлуатації виробів.

Показники стандартизації і уніфікації характеризують насиченість продукції стандартними, уніфікованими і оригінальними складовими частинами, а також рівень

ПІДВИЩЕННЯ НАДІЙНОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

Підгорнова Д.Ф.

Науковий керівник – Колонтаєвський О.П., канд. екон. наук, доцент

В наш час однією з проблем є підвищення ефективності управління. У Особливої уваги потребує удосконалення чинних систем управління, а не проблеми виробничо-технічного характеру. Причому, удосконалення чинної системи управління повинно проходити за рахунок підвищення її функціонування.

Перш за все необхідно відзначити, що зростання надійності виконавців безпосередньо впливає і на підвищення надійності підрозділу. Тому в першу чергу слід реалізувати заходи, спрямовані на підвищення продуктивності праці і ефективності роботи виконавців даного структурного підрозділу.

Разом з тим надійність підрозділу визначається схемою взаємозв'язків його працівників, а також кількість останніх. Головним завданням, яке необхідно вирішити при аналізі існуючого або проектування нового структурного підрозділу, є встановлення оптимальної кількості працівників цього підрозділу та вибір найбільш раціональної схеми їх взаємодії. Цілком природно, що кількість працівників всього підрозділів даної системи складе загальну чисельність апарату управління.

Важливість визначення чисельності і структури працівників управлінського апарату відзначається практично у всіх наукових працях, присвяченій даній проблемі. Очевидно, що такий метод придатний в основному для аналізу тенденції в розвиток конкретного підприємства або організації за даний проміжок часу, але не для встановлення необхідної чисельності управлінського персоналу.

Загальна чисельність управлінських працівників має визначатись в єдності з розробкою структури управлінського персоналу, так як важливо знати не скільки загальну чисельність, скільки кількість працівників цих категорій і спеціальностей, іншими словами, чисельність працівників, що спеціалізуються на виконанні цілком не визначених управлінських функцій.

Тому в останні роки в зв'язку з розгортанням практичної роботи щодо вдосконалення і раціоналізації існують системи управління були